

RONDE, Theo de (Ekeren 12 februari 1894 – Leuven 21 juni 1939).

Studeerde te Leuven Germaanse filologie en promoveerde in 1921 tot doctor in de wijsbegeerte en letteren. Als leraar aan de normaalschool in Tienen had De Ronde **Julien Kuypers** als collega. Samen hebben ze een *Beknopte Geschiedenis van de Nederlandse letteren* in het licht gegeven, in 1932 gevolgd door een album *Onze Literatuur in Beeld*, dat bedoeld was als tegenhanger van een eerder Noord-Nederlands initiatief van C.G.N. de Vooys en **Martinus Poelhekke**. Na Tienen volgde een aanstelling aan het atheneum van Leuven. Nadat een eerste poging om in 1921 aan de Leuvense Alma Mater een oud-germanistenvereniging op te richten mislukt was, slaagde in 1928 een tweede aanloop, dankzij De Rondes onverdroten ijver als secretaris voor het leven. In 1934 nam hij het redactiesecretariaat van het weekblad *Nieuw Vlaanderen* op zich.

Naast de letterkunde had ook het Vlaams toneel de aandacht van De Ronde, eerst als medewerker (vanaf 1923), vervolgens als redactiesecretaris (1930-1934) en ten slotte als voorzitter van de redactieraad van *Tooneelgids*, dat door hem tot grote bloei werd gebracht. In 1930 publiceerde hij *Het Tooneelleven in Vlaanderen door de eeuwen heen*. Hieruit bleek tevens zijn vertrouwdheid met de buitenlandse stromingen.

In 1937 werd De Ronde de eerste directeur-generaal van de openbare Nederlandstalige radio, wat deze man van studie, naar de mening van een ooggetuige “teruggetrokken en afstandelijk” als hij nu eenmaal was, niet goed afging. Op 17 oktober 1936 was bij het **Nationaal Instituut voor Radio-omroep** beslist twee culturele directies-generaal in te stellen. Bij de toewijzing van de leiding van het departement Vlaamse Uitzendingen moest radiopio-

nier van socialistischen huize Gust de Muynck het tegen nieuwkomer De Ronde afleggen.

LITERATUUR: C. Godelaine, 'Aan wijlen Dr. Theo de Ronde als tooneelist', in *Tooneelgids* (september 1939-1940), p. 2-3; – H. Draye, *Vijftig jaar Germanistiek te Leuven*, 1949; – N. Bal, *Mijn wankеле wereld*, 1984; – J.-C. Burgelman, *Omroep en politiek in België*, 1990.

JOOS FLORQUIN* EN KAREL HEMMERECHTS